

FEDERÁLNÍ MINISTERSTVO VNITRA

Č.j.: OV—039/A—89

28. IV 1989

~~TAJNÉ!~~

Výtisk č. 13

Počet listů: 8 ✓

Počet příloh: 12/25-

DENNÍ SITUAČNÍ ZPRÁVA č. 34

Upozornění: materiál je určen výhradně k informaci adresáta.
Nesmí být rozmnožován a po využití podléhá do 10 dnů vrácení federálnímu ministerstvu vnitra (odboru analytiky a informací Vnitřní a organizační správy FMV).

1. Bezpečnostní situace v ČSSR

V průběhu 27. dubna 1989 nebylo na území ČSSR zaznamenáno závažné narušení klidu a veřejného pořádku.

Nebyla zaznamenána závažná nepřátelská činnost vnějšího protivníka.

Ve státobezpečnostní oblasti byl opětovně potvrzen úmysl nelegálních struktur pokusit se o provokativní narušení prvo-
májových oslav v Praze. Pokračují různé letákové akce nepřá-
telsky orientovaných osob.

Dne 27.4.1989 nebyl na území ČSSR zaznamenán žádný vý-
hrůžný anonymní telefonát ani anonymní telefonát jiného druhu
s politickou motivací.

V Hradci Králové byl zaznamenán 1 nápis, v Jihomoravském
a Středoslovenském kraji 2 případy rozšiřování letáků nezná-
mými pachateli /celkem zajištěno 14 kusů letáků/.

V Jihočeském a Severomoravském kraji bylo zahájeno trest-
ní stíhání dvou čs. občanů obviněných z trestných činů s poli-
tickou motivací.

V Brně proběhla bez narušení veřejného pořádku a klidu
odvolací řízení s rozšiřovateli protizákonných písemností PO-
PELKOU a SKÁLOU. V prvním případě byl trest soudu 1. stupně
potvrzen, ve druhém případě zmírněn.

Nebyla zaznamenána závažná mimořádná událost v čs. národ-
ním hospodářství, dopravě a spojích.

Celkově lze bezpečnostní situaci v ČSSR 27. dubna 1989
hodnotit jako relativně klidnou.

2. Nepřátelská činnost

b/ V Praze byly opětovně potvrzeny dříve získané informace o úmyslu tzv. nezávislých iniciativ, konkrétně Hnutí za občanskou svobodu, zúčastnit se provokativního vystoupení v průběhu prvomájových oslav.

Dne 27.4.1989 bylo v Praze 7, v prostorách Parku kultury a oddechu Julia Fučíka, vhodným způsobem ve spolupráci s ONV Praha 7 zamezeno provokativní akci nelegálních struktur, zasazení tzv. stromu svobody. Akce se původně zamýšlelo zúčastnit asi 50 aktivistů těchto struktur, kteří se sešli před vchodem do PKOJF a odtud odešli do Růžového sadu pražské Stromovky. Zde se pokusili strom zasadit, avšak po vyzvání tajemníkem ONV Praha 7, aby upustili od svého úmyslu, jinak se dopustí přestupku, a po vysvětlení předpisů o výsadbě stromů se rozhodli, že o povolení vysazení stromku požádají manžele Zátopkovy /na jejich pozemku/. Celá událost proběhla v době od 17 do 18 hodin, osoby se chovaly slušně, k narušení klidu, veřejného pořádku, popř. k jiným provokacím nedošlo. Nebyl nutný zákrok příslušníků SNB ani kontrola jednotlivých osob. V 18 hodin se účastníci pokusu o zasazení stromu rozjeli po částech veřejnou dopravou do centra Prahy.

V Západočeském kraji bylo zaznamenáno rozšiřování letáků "Nezávislé skupiny zabývající se průzkumem veřejného mínění", jejichž obsah je namířen proti stranickému a státnímu vedení a proti vedoucí úloze KSČ ve společnosti. Jde o pokračování akce zaznamenané ve dnech 21. - 23.4.1989 v Jihočeském kraji. Po pachatelích se pátrá.

Závoďu Julia Fučíka v Chomutově a okresnímu národnímu výboru v České Lípě byly zaslány fotocestou rozmnožované letáky s hrubě urážlivým textem zaměřeným proti stranickému a státnímu vedení, K. Gottwaldovi a vyhrožujícím, že pokud vedení do 1. máje neodejde z funkcí, pisatel "využije nabídku o internacionální pomoci našich přátel ze střed. skupiny sovětských vojsk..." Po pachatelích se pátrá.

V Hradci Králové byl zaznamenán výskyt nápisu "Chceme svobodu". Po pachateli se pátrá.

V Jihomoravském a Středoslovenském kraji byly zaznamenány dva případy šíření letáků /v Gottwaldově na zastávkách hromadné dopravy 10 kusů s prohlášením Mírového klubu Johna LENNONA a dalším textem namířeným proti generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ a prezidentu republiky, v Závodě 1. máje v Liptovském Mikuláši čtyři letáky s výzvou ke svržení vedení závodu z důvodu nespokojenosti pisatele se způsobem rozdělování odměn/. Po pachatelích se pátrá.

Ve Strakonících bylo zahájeno trestní stíhání - vzneseno obvinění z tr. činu pobuřování čs. občanu Vladimíru HOLMANOVI /1959/, invalidnímu důchodci ze Strakonice, bez politické příslušnosti, který je již stíhán pro pobuřování, krádeže a rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, páchané v předchozí době /dosud neuzavřeno/. Jde o signatáře "charty-77". Obviněný byl ve smyslu § 75 tr. řádu zadržen, neboť je obviněn z autorství nápisů zaznamenaných 26.4.1989 na veřejných místech ve Strakonících /informovali jsme 27.4.1989/.

V Ostravě bylo zahájeno trestní stíhání - vzneseno obvinění z tr. činů útoku na státní orgán a orgán společenské organizace a schvalování trestného činu podle §§ 154/2 a 165/1 tr. zákona čs. občanu Janu KRÁLOVI /1967/ z Ostravy, dělníku divadla J. Myrona v Ostravě, bez politické příslušnosti, dosud netrestán. Jmenovaný 3.3.1989 v Ostravě organizoval podepisování celkem 4 petic zaměřených na podporu V. HAVLA, L. ŠILHÁNOVÉ, V. CHRAMOSTOVÉ a dalších osob odsouzených za trestnou činnost. V textech byla rovněž schvalována trestná činnost, k níž došlo jednáním osob na Václavském náměstí v Praze v lednu 1989. Trestní stíhání KRÁLE je vedeno na svobodě.

V krajského soudu v Brně proběhla 27.4.1989 odvolací řízení s Jaroslavem POPELKOU /1956, 3x trestán za rozšiřování letáků/ a s Dušanem SKÁLOU /1954, signatář "charty-77", rozmnožování a rozšiřování písemností s protisocialistickým obsahem/. Soud po projednání v plném rozsahu potvrdil rozsudek u J. POPELKY /nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců/. Ve druhém případě zmírnil původní rozsudek Dušanu SKÁLOVI /trest odnětí svobody 15 měsíců podmíněně na dobu čtyř let/ na trest odnětí svobody v délce 12 měsíců podmíněně na dobu dvou let a propadnutí věci. V odůvodnění rozsudku je uvedeno, že soud 1. stupně nepřihlédl k pověsti obžalovaného, k jeho dosavadní bezúhonnosti a zdravotnímu stavu. Důkazní materiály byly odvolacím soudem shledány jako dostačující. V průběhu obou odvolacích řízení nedošlo k narušení veřejného pořádku a klidu ani k jinému negativnímu vystoupení /stoupenci tzv. nezávislých iniciativ se obou líčení zúčastnili v počtu 12 a 25 osob/.

3. Negativní jevy a poruchy v čs. národním hospodářství

V průběhu 27.4.1989 nebyly závažné události a jevy tohoto charakteru zaznamenány.

4. Nejzávažnější mimořádné události a kriminální trestná činnost

a/ Mimořádné události v národním hospodářství a živelní pohromy

Dne 27. dubna 1989 v 11.30 hodin došlo v Praze 4 k požáru objektu reklamního a propagačního podniku Merkur. Příčinou zahoření byla technická závada hlavního vypínače prosvětlovacího stolu. Ke zranění osob nedošlo. Poškozením místností, strojů a vnitřního vybavení byla způsobena škoda asi 400 000 Kčs.

Vyšetřuje OS SNB Praha 4.

Dne 26. dubna 1989 ve 12.30 hodin došlo v Ivánke pri Nitre /okr. Nitra/ v objektu Zeloprojektu k otravě šesti zaměstnankyň tohoto podniku chemickým přípravkem /gramoxon/. Ženy požily kedlubny ze záhonu bezprostředně před tím ošetřeného uvedeným přípravkem na ničení plevelu. Všem postiženým, které jsou hospitalizovány v nemocnici, byly odebrány vzorky krve a moče ke zjištění množství toxických látek v organismu.

Vyšetřuje OS SNB Nitra.

Navazuje na DSZ ze dne 27. dubna 1989: k explozi neznámé výbušniny na WC v mezinárodním rychlíku R-371. Při ohledání bylo pyrotechnikem zjištěno, že se jednalo o výbušku V5 čs. výroby, používanou v ozbrojených silách pro výcvikové účely. Škoda byla předběžně odhadnuta na 2 000 Kčs. Ke zranění osob nedošlo. Zpoždění rychlíku činilo 185 minut. Po pachatelích se pátrá.

Vyšetřuje KS SNB Hradec Králové.

c/ Majetková trestná činnost

Dne 27. dubna 1989 bylo na území ČSSR hlášeno 62 případů krádeží vloupáním, z toho:

	do obchodů a restaurací	bytů	rekreačních objektů	motorových vozidel	ostatní	škoda celkem
ČSR	4	7	15	10	21	237 500
SSR	3	-	-	-	2	52 800
ČSSR	7	7	15	10	23	290 300

d/ Dopravní nehody leteckých, kolejových a silničních prostředků

Dne 27. dubna 1989 v 05.15 hodin na silnici u obce Petrohrad /okr. Louny/ se řidič nákladního automobilu [REDACTED] /nar. 1956, bytem Bratislava, lx soudně trestán/ při objíždění odstaveného nákladního auta střetl s protijedoucím nákladním vozidlem. Při nehodě byl řidič protijedoucího vozidla usmrcen. Škoda na vozidlech činí asi 110 000 Kčs.

[REDACTED] byl zadržen řidičský průkaz a je stíhán pro trestné činy ublížení na zdraví a porušování povinnosti v provozu socialistické organizace.

Vyšetřuje OS SNB Louny.

Dopravní nehody dne 27. dubna 1989

	počet nehod	usmrceno osob	těžce zraněno osob	hmotná škoda v Kčs
ČSR	252	2	5	1 352 100
SSR	88	4	8	440 900
ČSSR	340	6	13	1 793 000

e/ Ostatní mimořádné události a závažná trestná činnost

Dne 27. dubna 1989 zadrželi příslušníci PS pro přípravu ilegálního přechodu státní hranice z ČSSR do NSR a Rakouska 1 občana ČSSR a 1 Turecka.

Hranici se socialistickým státem narušil 1 občan PLR.

archiv
bezpečnostních
složek

5. Názory a nálady obyvatelstva

Ve Středoslovenském a Východoslovenském kraji jsou zaznamenávány pokračující projevy nespokojenosti občanů a kritiky vysílání maďarské televize, zejména ve spojitosti s opakovaným vystoupením A. DUBČEKA v relaci Panorama 26.4.1989 ve 22.35 hodin. Občany jsou tyto relace a relace zkresleně informující o podmínkách života maďarské etnické skupiny v ČSSR odsuzovány jako hrubé zasahování maďarské televize do vnitřních záležitostí našeho státu.

archiv
bezpečnostní
složek

V noci z 26. na 27. dubna 1989 vnikl na ubytovnu k.p. Karosa Vysoké Mýto /okr. Ústí nad Orlicí/ prap. Sovětské armády Boris Nikolajevič KOVALEVSKIJ /nar. 1967, VÚ Vysoké Mýto/. Odcizil zde ke škodě občana VSR magnetofon a 30 kazet v hodnotě 6 500 Kčs. Část věcí byla zajištěna a předána majiteli. Ve věci bylo zahájeno stíhání pro trestný čin krádeže. Po zadokumentování bude spisový materiál předán VOP Hradec Králové. Vyšetřuje OS SNB Ústí nad Orlicí.

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Hegenbart

vedení FMV
předseda SSSR
s. Pilský
s. Komárek

Situace v Československé straně lidové

V průběhu dubnového zasedání obvodního výboru Československé strany lidové /ČSL/ v Praze 6 vyslovil bývalý politický pracovník sekretariátu ÚV ČSL JUDr. Ogňan TULEŠKOV ostrý nesouhlas se současnou politickou linií ČSL, která je podle jeho vyjádření ryze protináboženská a nedovoluje věřícím plně se zapojit do politického dění v ČSSR. Uvedl, že současné vedení ČSL prosazuje politiku maximálně výhodnou pro KSČ, která nemá zájem, aby se v ČSSR byť jen částečně, realizovala politika Vatikánu především v souvislosti s obsazováním všech volných biskupských stolců. Proto je podle názoru TULEŠKOVA nutné provést radikální kádrové změny v převážné části vedení ČSL a na uvolněná místa dosadit schopné, pronábožensky zaměřené členy strany. To je jediná cesta, jak současnou ČSL přetvořit ve stranu s výhradně náboženským charakterem. TULEŠKOV dále konstatoval, že KSČ celkovou klerikalizaci ČSL pravděpodobně nepřipustí, a proto je nutné prověřit možnosti eventuálního spojení s Čs. stranou socialistickou /ČSS/, která je podle jeho vyjádření KSČ rovněž perzekuována, v jednotný opoziční proud proti Komunistické straně Československa.

Vzhledem ke skutečnosti, že obvodní organizace ČSL v Praze 6 je jednou z nejreakčnějších v ČSR, vyslovili účastníci zasedání jejího obvodního výboru s názory TULEŠOVA souhlas, pouze na návrh eventuální koalice s ČSS nereagovali.

Byla přijata opatření s cílem prosadit rozpuštění předsednictva OV ČSL v Praze 6 prostřednictvím "zdravého jádra" v MěV ČSL Praha.

/II. správa SNB/

Rozdělovník

s. Jakeš

1. ministr
 2. Lorenz
 3. Kubiš (vyř. 5.10)
 DAI (vyř. 5.13)
 II. správa SNB

Ohlasy na návštěvu generálního tajemníka ÚV KSČ ve Východoslovenském kraji

K celkovému průběhu návštěvy generálního tajemníka ÚV KSČ ve Východoslovenském kraji jsou zaznamenávány převážně pozitivní ohlasy.

Kladně je hodnocen průběh návštěvy s. Jakeše vojáky z povolání Vysoké vojenské letecké školy SNP v Košicích s tím, že přijel pomoci řešit problémy ve Východoslovenském kraji. Jedná se zejména o problém výstavby atomové elektrárny v okolí Košic, se kterou čelní představitelé kraje nesouhlasí a stavbu vojenského letiště v Prešově, proti které se staví funkcionáři okresu Prešov.

Negativní názory byly zaznamenány na průběh besedy v agitačním středisku závodu údržba Východoslovenských železárén/VSŽ/ v Košicích s omezeným počtem vybraných zaměstnanců podniku. Organizátorům je vytýkáno, že besedy se měli zúčastnit hlavně dělníci, kteří by s. Jakeše informovali o existujících nedostatecích pravdivěji a objektivněji než hospodářští pracovníci a straničtí funkcionáři. Zároveň je vznášena kritika také na skutečnost, že nebyl zabezpečen přenos besedy pro zaměstnance, kteří se jí nemohli zúčastnit. V souvislosti s besedou je zaznamenáno i určité zklamání některých pracujících nad jejím obsahem, jelikož od s. Jakeše očekávali konkrétní stanoviska k získání statutu státního podniku pro VSŽ a k dopisu A. DUBČEKA, zaslanému ÚV KSČ, v němž žádá revizi let 1968-69.

/Správa SNB Košice/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Lenárt
s. Janák
s. Hegenbart

Vedem' Fwv
I. a II. správa SNB
KS SNB Košice

Dopis tzv. Marxisticko leninské strany Československa členům KSČ

V dubnu 1989 obdržel člen ÚV KSČ Jaroslav ONDRÁČEK, bytem Žacléř, na adresu do svého zaměstnání, materiál tzv. ústředního výboru Marxisticko leninské strany Československa, který byl cestou KV KSČ Hradec Králové předán orgánům SNB. Uvedený materiál obsahuje jednostránkový průvodní dopis a čtyři přílohy o 31 stranách s názvy:

- 1/ Otevřený dopis M.S. Gorbačovovi - generálnímu tajemníku ústředního výboru Komunistické strany SSSR, zpracovaný 1.5.1988.
- 2/ Otevřený dopis prezidentu ČSSR Dr. G. Husákovi, zpracovaný 18.5.1988.
- 3/ Otevřený dopis členům Komunistické strany Československa, zpracovaný 10.2.1989.
- 4/ Otevřený dopis Dr. G. Husákovi na odchodu z funkce prezidenta republiky, zpracovaný 20.2.1989.

V textu průvodního dopisu je uvedeno následující:

"Vážený soudruhu, v příloze ti zasílám dopis ÚV Marxisticko leninské strany Československa, s kterým postupně seznamujeme každého člena KSČ. Tobě, funkcionáři ÚV KSČ, zasílám ještě několik materiálů naší strany, týkajících se základních otázek naší společnosti. Jako dělník si udělej úsudek sám kde je tvé místo. Sám posuď do jaké míry je naše politika protisocialistická a prospívá-li socialismu odmítání dialogu vašeho ÚV s námi. My samozřejmě nejsme zvědaví na dialog prostřednictvím pendreku a kriminálu. Perzekuce zažili členové naší strany již dostatek. Nemůžeme souhlasit také s tím, aby se touto formou popularizovali činitelé jednotlivých nezávislých skupin, kterým o socialismus opravdu nejde. Uvědomuješ si, že v současnosti

je u nás nejpopulárnějším politikem Václav HAVEL, díky přesvědčovacím metodám vaší strany?

Zamysli se, Jaroslave, ale neudělej tu hloupost, že opustíš ÚV KSČ, tam je tě teď právě nejvíc potřeba. Opravdoví komunisté neměli nikdy lehký život.

Věřím, že svoji cestu zvolíš správně a držím ti při tom všechny palce. Lukeš - OÚ Marle."

Z vyhodnocení příloh vyplývá, že zpracovatelé materiálu napadají vedoucí stranické představitele, především s. Jakeše a Lenárta, které označují za stalinisty. Zpochybňují vedoucí úlohu KSČ ve společnosti a ve stejném duchu jako "charta-77" poukazují na případ Jana PALACHA, Jiřího WONKY a ing. Štefana BABIAKA. Odsuzují zákrok proti věřícím v Bratislavě a postup Bezpečnosti v lednu 1989 v Praze.

Ve všech materiálech je z pozic antistalinismu zdůrazňováno právo na budování socialismu v ČSSR podle "vlastních představ" s tím, že ÚV Marxisticko leninské strany Československa požádal ve svém manifestu o uspořádání referenda v Československu o pluralismu marxistických stran, za dohledu komunistických stran Francie, Itálie, Rakouska a SSSR. Současně byly uvedené komunistické strany požádány o projednání možnosti vystoupení Marxisticko leninské strany Československa z illegality.

V materiálu je dále uváděna tzv. fronta marxistů leninistů, která sdružuje všechny československé občany, bez rozdílu příslušnosti k politické straně, společenské organizaci nebo náboženského vyznání. Fronta Marle je socialistickou opozicí stalinskému vedení KSČ. Komunistické straně je nabízena účast ve frontě Marle za podmínky, že se zbaví stalinského vedení na všech organizačních stupních.

Dle provolání ÚV Marxisticko leninské strany Československa je v zájmu socialismu v Československu "pozvednout brzy všechny lid proti stalinské komunistické straně".

Jednotlivé materiály jsou signovány za ústřední výbor
Marxisticko leninské strany Československa zastupujícím
předsedou ÚV Alešem, průvodní dopis členem ÚV Lukešem.

/Správa SNB Hradec Králové/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. ~~Janáček~~ (2.5.1989)
s. Fojtík
s. Janák
s. Urbánek
s. Hegenbart

Všechny FMV

II. správce SNB

Hradec Králové

Aktivita nelegálních struktur v Západočeském kraji

Dne 22. dubna 1989 se v Plzni uskutečnila schůzka zástupců a aktivistů nelegálních struktur ze Západočeského kraje, organizovaná Janem RAMPICHEM z Plzně a signatářem "charty-77" Jindřichem KONEČNÝM /1940/ z Horní Blatné. Schůzky se zúčastnilo 40 - 50 osob, které zastupovaly jednotlivé nelegální skupiny existující na teritoriu kraje, zejména z Karlových Varů, Klatovska, Sokolovska, Chebu a Plzně. Pozváni byli i zástupci "charty-77", Hnutí za občanskou svobodu a dalších "nezávislých aktivit" z Prahy, dostavili se však pouze členové tzv. Demokratické iniciativy /DI/ Emanuel MANDLER a Jiří MATZNER. Jednání řídili RAMPICH s KONEČNÝM.

MANDLER v průběhu schůzky seznámil přítomné s činností DI a s jejími hlavními cíli - demokratizací celé společnosti, aktivizací širokých vrstev obyvatelstva, přičemž agitoval další stoupence pro činnost DI /v průběhu schůzky získal asi 5 - 6 osob/. KONEČNÝ ve svém vystoupení hovořil o nutnosti hledání společných postupů všech nezávislých aktivit a stavěl se spolu s dalšími osobami soustředěnými kolem redakční rady samizdatu STRES jednoznačně do vedoucí pozice v rámci Západočeského kraje. Uvedl, že do této skupiny přizvali ke spolupráci také zástupce katolíků, což má umožnit propojení všech aktivit v kraji. Ze schůzky vyplynuly následující závěry:

- hlavní organizátorskou roli bude hrát redakční rada samizdatu STRES v čele s KONEČNÝM;
- budou vytvořena dvě centra, a to v Karlových Varech /s působností na okolní okresy, v čele s KONEČNÝM/ a v Plzni /s působností na Klatovsko a další okresy, v čele s RAMPICHEM/;
- byly vytvořeny dvě tzv. skupiny VONSu s cílem začlenění do VONSu v Praze.

Na schůzce byly prezentovány převážně radikální názory, vyplývající z celkového složení zúčastněných osob /většinou

příznivci undergroundu, mladí i starší katolíci/. V diskusi mj. zaznělo, že v Karlových Varech se výrazně projevují ekologické aktivity, množí se různé nápisy, letáčky, plakáty a podobně. Tyto aktivity bylo rozhodnuto podporovat a rozšířit je na celé teritorium kraje. Na schůzce rovněž probíhala podpisová akce na protest proti odsouzení V. HAVLA a osob z Nezávislého mírového sdružení.

Návazně 26.4.1989 navštívil KONEČNÝ okresní výbor SSM v Karlových Varech. Při jednání s místopředsedou se dotazoval na možnosti uspořádání diskusního setkání zástupců SSM a "Nezávislého mírového sdružení" s tím, že by se mělo jednat o podobnou akci, jaká se uskutečnila v Praze v Riegrových sadech. Pracovníci OV SSM k jeho dotazu nezaujali konkrétní stanovisko.

Jsou přijímána opatření k předcházení a zamezení nepřátelské činnosti uvedených nelegálních struktur.

/II. správa SNB a Správa SNB Plzeň/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Hegenbart

Vedemí FmV
II. 2 SNB
ke SNB Plzeň

Současná aktivita tzv. Demokratické iniciativy

Tzv. Demokratická iniciativa v uplynulých dnech zpracovávala následující písemnosti:

1. Prohlášení k 1. máji 1989 - útočí proti ROH a prosazuje odborový pluralismus. K jeho uskutečnění je navrhováno:
 - a/ uskutečňování odborové samosprávy,
 - b/ vytváření odborově zaměřených nezávislých aktivit, které se mají stát základem pro rozvoj svobodných organizací a svazů.Demokratická iniciativa v prohlášení oznamuje, že ještě do 1. 5. 1989 vytvoří "skupinu pro odborovou práci", která bude spolupracovat s ostatními aktivitami a jednotlivci při "obnově odborového hnutí v ČSSR". Prohlášení signovali DOLEŽAL a MANDLER /přiloženo/.
2. Dopis Čs. výboru pro lidská práva a humanitární spolupráci
V dopisu je vytýkáno prof. MUDr. DIENSTBIEROVI, že nepovažuje tzv. nezávislé iniciativy za partnery pro jednání a zřejmě je nepovažuje za legální. Je datován 25.4. a signovali jej MANDLER a ŠTOLBOVÁ.
3. Dopis redakci Rudého práva. V dopisu je vyslovován nesouhlas s odmítavými ohlasy čtenářů na interview DUBČEKA maďarské televizi. Je datován 25.4. a podepsali jej LITOMISKÝ, MANDEL, STOROŽENKO, ŠTINDL a DOLEŽAL.

/Správa SNB Praha/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Fojtík
s. Hegenbart

Vedem! FMV
I. a II. správa SNB
Správa SNB Praha

Evropská tradice k sobě v moderní době přiřadila na 1. květen oslavu lásky a svátek práce - dvaz nejhlavnějších prostředků, jimiž se vztahujeme k sobě navzájem i ke světu.

Láska i práce prošly v minulosti zcela nedávné období hlubokého úpadku a znehodnocení.

Zhodnotit lásku, vztah jednoho k druhému, k minulosti i současnosti národa, a tím i k světu, je náročný úkol morální a duchovní obrody společnosti, k němuž se musíme stále vracet.

Zhodnotit práci je neméně důležité, protože zpusťšení, které všude kolem sebe vidíme, je ohromující. Vyzvednout práci ze současného úpadku je úkol naší každodennosti; přísluší nám plnit jej ve spolupráci s aktivními občany a spolupracovníky.

Abychom však takovou činnost mohli provozovat, je třeba obnovit odborové hnutí, zlikvidované v Československu rozvojem a působením ROH. To se již dávno stalo faktickou součástí státního aparátu a plní úkoly dané vyššími orgány bez zřetele na zájmy a prospěch pracujícího člověka. A tak i práce, kterou vykonáváme, jde nejen mimo náš prospěch, ale často i proti němu.

Stát, který odborové hnutí úplně odstranil, přirozeně sám od sebe ani nezruší ROH, ani nezřídí skutečné, svobodné odbory. A tak už z toho důvodu - odmyslíme-li si všechny další - je obnova odborového hnutí věcí odborového pluralismu, to znamená současného působení více institucí poskytujících pracujícím lidem možnost odborové práce a obhajoby jejich profesijních zájmů. Prosadíme jej jenom tehdy, budeme-li o něj všichni co nejhouževnatěji usilovat. V současné době se k němu můžeme přibližovat dvěma způsoby:

1. Prosazováním a uskutečňováním odborové samosprávy, zásady, že za každý odborový kolektiv může hovořit a jednat jen ten orgán, který si tento kolektiv demokraticky zvolil.

2. Vytvářením odborově zaměřených nezávislých aktivit, a to jak na profesijním, tak mimoprofesijsním základě. Tyto odborově zaměřené nezávislé aktivity se mohou stát základem pro rozvoj svobodných odborových organizací a svazů.

Demokratická iniciativa žádá československou veřejnost, aby přijala letošní první máj zejména jako připomínku nutnosti pracovat k obnově odborového hnutí. My sami - Demokratická iniciativa - ustavíme ještě do letošního 1. května skupinu pro odborovou práci, která bude spolupracovat s ostatními aktivitami a jednotlivci při obnově odborového hnutí v Československu.

V Praze dne 18. dubna 1989

Za Demokratickou iniciativu

Bohumil Doležal

Vinohradská 6

Praha 2

Emanuel Mandler

Nad lesním divadlem 1213

Praha 4

archiv
bezpečnostních
složek

Kontakty dánského velvyslance s "chartou-77"

Přední signatář "charty-77" Jiří DIENSTBIER dochází od března tohoto roku minimálně dvakrát měsíčně za velvyslancem Dánska v Praze Vigandem LOSEM. Podle vyjádření LOSEHO se stýká s DIENSTBIEREM na základě pokynu dánského ministerstva zahraničních věcí. Tento pokyn vyplynul z rozhovorů, které měl dánský ministr zahraničních věcí s představiteli "charty-77" při své oficiální návštěvě v Praze. LOSE z každého jednání s DIENSTBIEREM píše zprávu přímo ministroví zahraničních věcí Dánska.

/Správa SNB Praha/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Lenárt
s. Johanes
s. Hegenbart

Vedení FRW
I. a II. správa SNB
Správa SNB Praha

Názory slovenských protisocialistických aktivistů ČARNOGURSKÉHO, KORCE a ŠIMEČKY

Podle ČARNOGURSKÉHO neměla vystoupení v Praze, ať už šlo o 21.srpen, 28.říjen, 10.listopad nebo lednové akce kolem výročí upálení Jana PALACHa, téměř žádný ohlas na Slovensku. Například 28. října by se jim prý spíše podařilo "mobilizovat lidi proti oslavám tohoto svátku a založení první republiky než ke vzpomínkové oslavě na MASARYKa". Svůj úkol vidí v "mobilizaci náboženského hnutí, zejména katolického, k boji za náboženské svobody". Češi prý jsou ochotni zúčastnit se všech akcí kolem lidských práv, ale ničeho jiného. To nesměřuje proti českým katolíkům, i když kardinál TOMÁŠEK má dojem, že ho neuznávají jako hlavu církve. Smyslem činnosti ČARNOGURSKÉHO a této skupiny vůbec je "zdůraznit svůj boj na Slovensku, jehož církev není závislá na TOMÁŠKOVI, ani na církvi v Čechách, protože dokud zdůrazňují svébytnost své církve, tak mají aktivní podporu všech církevních hodnostářů a farářů". Nejde o slovenský nacionalismus, ale o to, že katolicismus na Slovensku je dnes nejsilnější opoziční složkou a má nejen plnou podporu katolických kruhů Západu, ale také vazby do Vatikánu přes Vídeň, tedy nezávislé na TOMÁŠKOVI. Finanční podpora z Vídně prý v posledních letech velmi zesílila. Důležitá je také podpora z PLR - i když spíše morální než finanční - vzhledem ke snadným osobním setkáním.

Pokud jde o DUBČEKA, ČARNOGURSKÝ a jeho skupina s ním nehodlají spolupracovat, stejně jako pro ně nemají větší praktický význam pokusy o založení "Obrody" na Slovensku.

Podle KORCE je nutné sjednocení slovenské katolické církve, tj. tajné církve s tou částí, která "dosud spolupra-

cuje s vládou a je málo samostatná". Prý existují všechny předpoklady, aby katolická církev na Slovensku postupně dosáhla stejného postavení, jaké má dnes katolická církev v Polsku. Z toho vyplývá i vztah k "disidentskému hnutí v Čechách", které budou podporovat, "pokud půjde o respektování lidských práv včetně náboženských svobod". Nebudou proto podporovat politické cíle, jež "nemají pro Slovensko a jeho církve význam".

Podle ŠIMEČKY není v "disidentských kruzích" na Slovensku o "Obrodu" větší zájem, kromě BARBÍKA, který by zde rád něco takového založil. Jedním z důvodů prý je DUBČEK, kterého dnes většina Slováků odmítá, protože "dvacet let se neozýval a nyní, když cítí nový vítr z Moskvy, chce stát v čele reformního hnutí".

ŠIMEČKA dále tvrdil, že v poslední době dochází k určitému sblížení bývalých a současných komunistů, bývalých a současných slovenských funkcionářů, a to "pod praporem reálného provádění federalizace". Kromě rovnoprávnosti s Čechy existuje na Slovensku ještě další závažný problém, a to současný vývoj v Maďarsku, kde se kladou požadavky na "celistvost Maďarska", obnovují se historické emblémy jako "Horní Maďarsko" a podobně. To vede k aktivizaci maďarské menšiny, která by prý mohla vyústit až do určité snahy o "opětnou maďarizaci". Otázka federalizace je dnes velmi aktuální a s výjimkou náboženských aktivistů "spojuje všechny Slováky". Hospodářská přestavba prý nemůže národnostní problémy vyřešit, protože na "Slovensku povede k větší nezaměstnanosti než v Čechách". Jediným řešením je proto "důsledná demokratizace společnosti, zahrnující i reálnou federalizaci".

/I. správa SNB/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Fojtík
s. Janák
s. Hegenbart

vedam! #mvs
I. a II. správa SNB
XII. správa SNB

Příprava a zaměření Ekumenického shromáždění v Basileji a jeho možné zneužití-----

Ekumenického shromáždění, které se má uskutečnit ve švýcarské Basileji ve dnech 15.-21. května 1989, vyvolává mimořádnou pozornost především v náboženských kruzích, ale také v laických hnutích s ideodiverzním zaměřením, jakož i u nelegálních náboženských struktur či disidentských hnutí v ZSS.

Jednání se zúčastní přibližně tisíc delegátů katolické, protestantské a anglikánské církve prakticky ze všech evropských zemí, včetně ZSS. Delegáti budou jednat v 25 pracovních skupinách ke třem hlavním tématům : "Mír a bezpečnost, lidská práva a přístup církve a věřících k ekologické problematice".

Shromáždění by mělo být prvním ekumenickým setkáním mezi Východem a Západem. Heslo tohoto fóra "spravedlnost, mír a integrita stvoření" však odporuje záměrům těch skupin, které hodlají obvinít ZSS, že nedodržují závěry Vídeňské následné schůzky KBSE. Náboženské organizace a spolky zvláště v NSR a Nizozemí budou na shromáždění přesto vystupovat s následujícími tézami :

- křesťanská víra nesmí být pokládána za ideologii, musí být především měřítkem etických hodnot;
- ideologie si nesmí činit nárok na monopol nadvlády;
- dodržování individuálních a sociálních lidských práv je rozhodujícím kritériem politické hodnověrnosti každého státu;
- propustnost hranic je základním předpokladem sbližování národů a jejich kultur;

- v zájmu vytváření důvěry mezi lidmi, národy a státy, je nutná svobodná výměna názorů uvnitř jednotlivých států i mezi státy;
- křesťané musí usilovat o politický pluralismus, který zabráňuje zneužívání moci;
- v každé zemi musí být zavedeno a respektováno právo na odmítnutí vojenské služby na základě nesouhlasu vlastního svědomí.

Na čs. vládních orgánech bude zřejmě, zejména od účastníků z Nizozemí, "požadováno" :

- neprodlené propuštění politických vězňů;
- uznání existence a činnosti nezávislých skupin;
- uznání práva na shromáždění, demonstrace, vydávání a zveřejňování opozičních publikací;
- zajištění náboženské svobody.

Mimořádnou aktivitu v přípravném procesu na ekumenické fórum vyvíjí Mezicírkevní mírová rada /IKV/ z Nizozemí, jejíž předseda Jan FABER je pověřen zajišťováním politických podkladů pro ekumenické shromáždění. IKV hodlá společně s dalšími náboženskými hnutími organizovat "usmiřovací kampaň", která by měla aktivizovat občanské skupiny na Východě a Západě s cílem sjednotit Evropu. Podmínkou by však bylo demilitarizovat mezinárodní vztahy. IKV proto prosazuje, aby program ekumenického shromáždění obsahoval body odsuzující zbrojení a vyzývající k demilitarizaci. Na druhé straně bude IKV požadovat, aby došlo k rozšíření kontaktů mezi Západem a Východem, zvláště pak kontaktů mezi emigranty a tzv. nezávislými skupinami jednotlivých ZSS.

Zvýšené ideodiverzní zaměření činnosti IKV do jisté míry souvisí s tím, že řada společností podporující její pacifistické zaměření prohlásila, že v současné době "je mírová politika SSSR dostatečnou zárukou míru ve světě". Zintenzívněním své činnosti se IKV snaží dokázat

svojí existenci a získat nové sponzory.

IKV rovněž vystupuje v zájmu čs. disidentů; konkrétně podpořila vytvoření tzv. Helsinki Citizen Assambly /HCA/ - Helsinského občanského shromáždění v Praze prostřednictvím zasedání organizace "Network for East - West Dialogue", které se konalo 23. ledna 1989 v Miláně. Je známo, že "Network" udržuje přímé styky s "chartou 77".

IKV úzce spolupracuje s nizozemskou pobočkou Pax Christi /PCN/, která stejně jako IKV podporuje HCA v Praze. PCN se zaměřuje na podporu nelegálních struktur.

IKV a PCN připravují konferenci s názvem "Politické postavení katolického společenství ve východní Evropě", která se má konat v nizozemském Hilversumu ve dnech 31.10. - 4.11. 1989. Na přípravě se podílí rovněž nizozemské ministerstvo zahraničí a katolická rozhlasová stanice KRO. Pro jednání byla stanovena tři základní témata :

- občanské soužití v ZSS a vztah právního systému a církve;
- otázky odbrojení - partnerství v otázkách bezpečnosti a postavení odpůrců vojenské služby v ZSS;
- společná existence Východu a Západu a úloha katolíků.

/I. správa SNB/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Lenárt
s. Fojtík
s. Lúčan
s. Hegenbart

vedem' FMV
předseda SSRR
I. a II. byrně SNB

Ke snahám PEN klubu o ovlivnění kulturní fronty v ZSS

Ve dnech 12.-14.4.1989 se ve Vídni konala regionální konference rakouského PEN klubu za účasti spisovatelů z Velké Británie, Francie, Itálie, NSR, Švýcarska, SFRJ, PLR a MLR. Na konferenci byli rovněž přítomni členové Slovenského svazu spisovatelů Ladislav BALLEK, Lajos GRENDL, Peter ZAJAC a zástupci československé spisovatelské emigrace v čele s Antonínem MĚŠŤANem.

V průběhu jednání byl hlavní důraz kladen na nutnost zvýšení aktivity a koordinace postupu jednotlivých odboček PEN klubu vůči spisovatelským svazům v ZSS. Bylo zde poukázáno na nutnost navázat na tradice evropských odboček PEN klubu v boji proti "jakýmkoli formám diktatury" a přijato rozhodnutí podle možností jednotlivých odboček PEN klubu finančně podporovat "nezávisle a objektivně" píšící spisovatele ze ZSS, kteří "výrazně přispívají k boji proti totalitním režimům" východní Evropy. Podstatně má být zvýšena intenzita styků PEN klubu se spisovatelskými svazy a jednotlivci ze ZSS a finančně dotovány výměnné stáže, v jejichž rámci by byla organizována diskusní setkání mezi "progresivními spisovateli ze ZSS a jejich kolegy v emigraci".

Na konferenci byla nejostřeji kritizována současná situace v kulturní frontě RSR, a to především ze strany maďarských účastníků. RSR byla označena za zemi, která vede "válku nejen proti kulturám jednotlivých národnostních menšin, ale i proti národní kultuře vlastní".

Vůči ČSSR bylo ze strany západních účastníků zneužíváno především odsouzení V. HAVLA. Konference PEN klubu přijala závěry k další "internacionalizaci" tohoto případu včetně přímého vystoupení zástupce PEN klubu, pravděpodobně francouzského, popř. britského, v rámci konference o lidské dimenzi KBSE v Paříži. Jednotlivé odbočky PEN klubu byly rovněž vyzvány k účinné podpoře návrhu na udělení No-

belovy ceny V. HAVLOVI s využitím všech možností na ovlivnění rozhodovacího procesu prostřednictvím politických kruhů, mírového hnutí, občanských iniciativ apod. v zemích působení.

/I. správa SNB/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Lenárt
s. Fojtík
s. Hegenbart

vedem' Fmr
představitel SSSR
I. a II. správa SNB

Situace katolické církve v NDR

Katolická církev je v NDR výrazně menšinovou církví. V důsledku faktu, že území dnešní NDR patřilo k oblastem reformace 16. století, převládají evangelické církve, které jsou sdruženy ve Svazu evangelických církví.

Vztahy mezi katolickou církví a státem jsou založeny na nezbytnosti vzájemného soužití a zásadně nepřekračují nevyhnutelné minimum. Ze strany katolické církve je jasně vymezen prostor, v jehož rámci se mohou styky se státní správou uskutečňovat. Řídící centrum katolicismu v NDR - Berlínská biskupská konference - zakotvuje rozsah výše uvedených vztahů v různých dokumentech. Zásadní význam zde má pastýřský list "Katolická církev v socialistickém státě". Pro klérus existuje jasné pravidlo, pokud jde o úroveň rozhovorů se státní správou: starosta - farář, okresní rada - děkanát, krajská rada - biskup (generální vikář), státní sekretariát - předseda Berlínské biskupské konference. Jednání jsou omezena pouze na věcné otázky, církev nepřistupuje na politické rozhovory. Klérus je povinen nahlašovat kontakty se státní správou biskupovi.

Katolická církev v NDR nezastírá svoji kritiku na adresu socialistického státu, jemuž vyčítá ideologickou indoktrinaci obyvatelstva a naprostou kontrolu veškerého společenského života. Zcela jednoznačně odmítá snahy státu zapojit církve do budování nové společnosti. Na jedné straně přiznává, že klérus není ze strany státu postihován, avšak na druhé straně zdůrazňuje údajné represálie státu vůči aktivním katolickým laikům.

Podle katolických církevních kruhů v NDR přináší důsledné ideologické působení ze strany státu své ovoce :

řada osob vystupuje z církve, vstupuje do SED nebo se angažuje v rámci "státem kontrolovaných" společenských organizací. Většina z nich si však zachovává svoje náboženské přesvědčení a z církve vystupuje pouze z kariérních důvodů.

Největší nebezpečí pro křesťany spatřuje katolická církev v NDR nikoliv v ideologickém působení socialistického státu, nýbrž v působení praktického materialismu, především prostřednictvím západoněmeckých hromadných sdělovacích prostředků, které pokrývají kolem 80% území NDR. Většina obyvatelstva si podle církve osvojuje ideály, hlásané za Západu - konzumní způsob života a sekularistický pohled na svět.

V důsledku výše uvedeného působení dochází k sekularizaci společnosti, k odmítání řady církevních norem, zejména v oblasti sexuální morálky. Pokračuje proces vystupování věřících z církve, který je ještě doplňován odchodem řady věřících na Západ. Sekularizace se projevuje i v zájmu o kněžské povolání a o církevní řády. Řada kněží ukončila svoji činnost v souvislosti se zamýšleným sňatkem.

V NDR existuje odluka katolické církve od státu. Církev sama rozhoduje o svých záležitostech; záležitostmi týkajícími se celého státu se zabývá Berlínská biskupská konference.

Katolická církev má svoje vlastní vydavatelství - St. Benno - Verlag v Lipsku. Všechny vydávané publikace podléhají církevní cenзуře. Většina z nich je převzata z vydavatelství v NSR. Jako soukromé podniky působí několik katolických knihkupectví, avšak prodej katolické literatury je zajišťován také prostřednictvím evangelických a státních knihkupectví. V Rádiu DDR jsou každou neděli vysílány náboženské ranní mše různých konfesí, na katolickou církev ročně případně přibližně 17-18 těchto vysílání.

Jediný seminář v NDR je v Erfurtu, kde absolvují kandidáti na kněžství filozoficko-teologické studium v rozsahu 9 semestrů. Podmínkou přijetí ke studiu je maturita. Pro zájemce o kněžské povolání bez maturity je organizováno tříleté studium v Magdeburgu, zakončené maturitou. Tato "církevní maturita" však není státem uznávána, umožňuje pouze další studium na semináři v Erfurtu. Profesori a docenti erfurtského semináře jsou v zaměstnaneckém poměru vůči Berlínské biskupské konferenci. Pro seminář neplatí numerus clausus.

Každý duchovní dostává od biskupského úřadu stanovený měsíční plat. Při pracovní neschopnosti v důsledku invalidity nebo vysokého věku platí biskupský úřad penzi. Každý duchovní má dobrovolné nemocenské pojištění, z něhož je mu hrazena lékařská péče, pobyt v nemocnici apod.

Prostředky pro svoji činnost získává katolická církev z několika zdrojů - z církevních daní, které jsou však dobrovolné a nelze je soudně vymáhat, sbírek, darů a příspěvků západoněmecké biskupské konference. Významnou pomoc představují příspěvky západoněmecké biskupské konference, které jsou poskytovány oficiální cestou a jejichž podíl na celkových výdajích katolické církve se pohybuje kolem 30%. Bez nich by nebylo možné zajišťovat výstavbu nových církevních objektů.

Ve vlastnictví katolické církve je řada pozemků a budov; v případě prokazatelného užívání k církevním účelům jsou osvobozeny od daně. Tam, kde se jedná o hospodářsky využitelné pozemky, jsou státem stanoveny odvody ve formě zemědělských a lesních výrobků. Technické vybavení pro tato hospodářství je zajišťováno z prostředků západoněmecké biskupské konference. Pro údržbu a výstavbu církevních objektů mohou být v diecézích zřizovány vlastní stavební závody.

Katolická církev spravuje řadu zařízení zdravotnického a sociálního charakteru, např. nemocnice, domovy důchodců,

dětské domovy, zotavovny, lázeňské domy, mateřské školy a jesle. Ročně je v nemocnicích spravovaných katolickou církví ošetřeno několik tisíc osob, v mateřských školách je několik tisíc míst. Běžný provoz většiny těchto zařízení je financován státem, investiční náklady však musí hradit církve.

Ve školách neexistuje náboženské vyučování. Náboženská výuka je uskutečňována v církevních nebo soukromých prostorech. Navštěvují ji děti docházející do 1.-8. třídy základní školy. Ve většině farností se však účastní náboženské výuky i mládež z 9. a 10. třídy. Pro děti předškolního věku, které pro nedostatečnou kapacitu nemohou navštěvovat katolickou mateřskou školu, jsou organizovány týdenní náboženské hodiny. Kromě náboženské výuky jsou pro děti v průběhu prázdnin organizovány náboženské dětské týdny, které stát toleruje. Pro mládež, která se organizuje při jednotlivých farnostech, je týdně nebo čtrnáctidenně organizována náboženská výuka. Při působení na mládež jsou využívány mládežnické domy, které organizují vzdělávací dny, pomocná školení, meditační kurzy apod. Pro dospělé jsou organizovány vzdělávací večery zaměřené na určité téma, semináře o víře, rodičovské večery apd. Pro aktivní katolické laiky je organizován dálkový teologický kurs.

V katolické církvi působí několik duchovních hnutí - např. Focolare, Schönstatt atd. K většině z nich patří nejen laici, ale i kněží.

V diecézích NDR oficiálně působí několik desítek mužských i ženských náboženských řádů diecézního i papežského práva. Jejich členy je několik set osob. Všeobecně je však o řády malý zájem, chybí i výchovná zařízení pro řádové přírůstky.

V oblasti působnosti Berlínské biskupské konference existuje pracovní kruh Pacem in terris, který se zabývá především sociálními otázkami.

Z výše uvedeného vyplývá, že katolickou církev v NDR je možno hodnotit jako určité uzavřené seskupení, které se v maximálním možném rozsahu distancuje od kontaktů se socialistickým státem a vzhledem k naprosté početní převaze věřících jiných vyznání se snaží o nahrazování kvantity kvalitou. V důsledku autonomního postavení katolické církve v NDR v podstatě neexistují příčiny pro stížnosti ze strany církve na zasahování státu do jejích vnitřních záležitostí.

Přes veškerý prostor, který má katolická církev ke svému působení, je patrný soustavný pokles počtu věřících i kněží, trvalá sekularizace života, a to jak z příčin, které mají svůj původ uvnitř státu, tak v důsledku praktického materialismu působícího z NSR prostřednictvím rozhlasu a televize. Lze předpokládat, že tyto trendy se budou prosazovat i v příštím období.

/I. správa SNB/

Rozdělovník

s. Jakeš
s. Husák
s. Adamec
s. Indra
s. Lenárt
s. Fojtík
s. Lúčan
s. Hegenbart

Vedoucí FMV

I. a II. správa SNB

K možnosti ohrožení čs. kolonie v Londýně

Československý zastupitelský úřad v Londýně obdržel 24. dubna 1989 dopis podepsaný Irskou republikánskou armádou. Text vyhrožující pumovým atentátem je vzhledem ke svému obsahu možné dát do souvislosti s probíhajícími jednáními československých a britských expertů v Praze o spolupráci při detekci plastických trhavin.

Kromě bezpečnostních opatření na úrovni vedoucího zastupitelského úřadu byla prostřednictvím konzula informována policejní ochrana diplomatického sboru.

/I. správa SNB/

Rozdělovník:

s. Jakeš
s. Lenárt
s. Hegenbart

Vedení FMV
I. správa SNB

archiv
bezpečnostních
složek

